

دهنگی پیغمبهری خودام بیست - صلی الله علیه وسلم - ههستم کرد لاوارییه کی تیدایه بههوی برسیتهوه، ئایا هیچ شتیکت له لا ههیه؟ ووتی: بهلئ

ئه نهس ده لیت: ئه بو ته لحه به ئوم سولهیمی ووت: دهنگی پیغمبهری خودام بیست - صلی الله علیه وسلم - ههستم کرد لاوارییه کی تیدایه بههوی برسیتهوه، ئایا هیچ شتیکت له لا ههیه؟ ووتی: بهلئ، چهند پارچه نانێکی له جۆ هینا، ویهکیک له سه ریوشه کانی له سه ری لادا و نانه کانی پێ بهستهوه، وپاشان خستیه ژیر جلکهی سه ره وه م و به به شیکێ منی دا پۆشی، پاشان منی نارد بۆ لای پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم -، منیش (واته ئه نهس) پیغمبهری خودام بینی که له مزگهوت دانیشتیوو، و خه لکی له گه لدا بوو، له نزیکانه وه وه ستام، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ئهو ته لحه تو ی ناردوو؟»، و وتم: بهلئ، فرمووی: «بۆ خواردنه که؟»، و وتم: بهلئ، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ههستن»، ههستان و منیش له پیشانه وه بووم هه تا وه کو هاتم بۆ لای ئهو ته لحه و پیم ووت، ئهو ته لحه ووتی: ئه ی ئوم سولهیم، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - هاتوو له گه ل خه لکی، و هیچ خواردنێکمان نییه پیشکه شیان بکهین؟ (ئوم سولهیم) ووتی: خودا و پیغمبهره که ی ده زانن، ئهو ته لحه ده رچوو هه تا وه کو گه یشت به پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - له گه لیدا هات هه تا وه کو هاتنه ژووره وه، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «ئه ی ئوم سولهیم، ئه وه ی له لاته بهینه»، ئه ویش نانه که ی هینا، پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - فرمانیکرد به وه ی نانه که پارچه بکریت بۆ به شی بچووک، و ئوم سولهیم کونده یه ک له چه وری کرد به سه ریدا - به سه ر نانه که دا بۆ ئه وه ی بیهته نانه و لاو -، پاشان پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئه وه نده ی فرموو سه بارهت - به خواردنه که - که خوای گه و ره بیه و پت، پاشان فرمووی: «پروخسه ت بده به ده که س»، ئه ویش (ئهو ته لحه) پروخسه تی پێاندا و خواردیان هه تا وه کو تیر بوون و ده رچوون، پاشان فرمووی: «پروخسه ت بده به ده که س»، ئه ویش (ئهو ته لحه) پروخسه تی پێاندا هه تا وه کو هه موویان خواردیان، و خه لکه که حه فتا بۆ هه شتا که س ده بوون. [متفق علیه]. وه گیرانه وه یه کدا: «به رده وام ده که س ده هاتنه ژووره وه و ده که س ده رده چوون هه تا وه کو هیچ یه کیک نه ما نه یه ته ژووره وه، و خواردی هه تا وه کو تیر بوو، پاشان ئه وه ی مابوو وه - له خواردنه که - کۆبکرده وه و وه کو خۆی بوو کاتیکی خواردیان - که می نه کردبوو -». وه گیرانه وه یه کدا: «ده که س ده که س لیان ده خوارد، هه تا وه کو هه شتا که س لیان خوارد، پاشان پیغمبهر - صلی الله علیه وسلم - خواردی له پاش ئهو خواهن ماله که ش لیان خوارد، و زیاده یشی لئ مایه وه». وه گیرانه وه یه کدا: «ئه وه نده مایه وه به شی دراوسێکانیان لێیدا». وه گیرانه وه یه کدا له ئه نه سه وه - ده لیت: «هاتم بۆ لای پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - پرۆژیکیان بینیم دانیشتوو له گه ل هاوه لانی، و سکی - به په رۆیه ک - به ستیوو وه، به هاوه لانی ووت: بۆچی پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - سکی به ستیوو ته وه؟ ووتیان: له برسییدا، منیش چووم بۆ لای ئهو ته لحه، که هاوسه ری ئوم سولهیمی کچی میلحانه، و وتم: ئه ی باوکه، پیغمبهری خودام بینی - صلی الله علیه وسلم - سکی به ستیوو ته وه - به په رۆیه ک -، پرسیارم له هاوه لانی کرد، ووتیان: بههوی برسیته وه، و ئهو ته لحه هات بۆ لای دایکم - ئوم سولهیم دایکی ئه نه سه -، ووتی: ئایا هیچ شتیکی هه یه - بۆ خواردن -؟ (ئوم سولهیم) ووتی: بهلئ، چهند پارچه یه ک له نان و خورمام هه یه، ئه گه ر پیغمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - به تنها بیته بۆ لامان برسیته که ی نامینیت - تیر ده بیته -، به لام ئه گه ر که سێکی تر له گه لیدا بیته ئه مه که مه بۆیان وپاشان «ته واوی فرمووده که ی باسکرد».

مانای فەرموودە: پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- زۆر برسی بوو، ئەبو تەلحە بەمە زانی ئەمیش بەھۆی لاواری دەنگی پێغەمبەرەو -صلی اللہ علیہ وسلم-، بۆیە حاڵی پێغەمبەری خودای -صلی اللہ علیہ وسلم- بۆ ئوم سولەیم باسکرد و پرسیاری لێکرد: ئایا هیچ شتێک لە خواردنمان ھەیە؟ ئەویش (ئوم سولەیم) ووتی: بەلێ، ئەوەندەمان ھەیە کە برسی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- نەمیشت؛ بۆیە چەند پارچەبەک لە نانی جوێ دەرھێنا، وپاشان یەکیەک لە سەرپۆشەکانی لەسەری لادا و نانەکانی پێ بەستەو، وپاشان خستێ ژێر جلکە ی ئەنەسی کوری، کاتێک ئەنەس ھات بۆ لای پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- و ئەو لە نێوان ھاوھەڵان دانیشیبوو، لە نزیکیانەو وەستا، پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی فەرموو: «ئەبو تەلحە تۆی ناردوو؟»، ووتی: بەلێ، فەرموو: «بۆ خواردنە؟»، وانا ئایا بۆ داوەتکردنی ئیمە بۆ خواردنێک تۆی ناردوو؟ ووتی: بەلێ، ئەنەس نەیتوانی خواردنە کە راستەوخۆ پێشکەشی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بکات؛ چونکە ھاوھەڵکی زۆر لەگەڵیدا بوون و ئەویش دەیزانی لە خووی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ئەو بوو کە بە تەنھا خواردنی نەدەخوارد دوور لە ھاوھەڵانی ئەگەر خواردنێکی بۆ بھێندرایە یان داوەت بکرایە، ئەویش -ئەنەس- ووتی: بەلێ؛ بۆئەوێ بە تەنھا ھەستیت بۆ خواردنە کە لە مالی ئەبو تەلحە کە مێردی دایکی ئەنەسە، لەو کاتەدا: پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بە ھاوھەڵانی فەرموو: ھەستن، ھەموویان ھەستان؛ ئەنەس ووتی: من لە پێشی ئەوانەو بووم، ولە گێرانەو ھەبەدا: دلتنەگ بووم چونکە خەڵکایێکی زۆر لەگەڵی ھاتن. ئەنەس دەلێت: ئەمەم باسکرد بۆ ئەبو تەلحە، ئەویش ووتی بە ئوم سولەیم: پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- خەڵکی لەگەڵ خۆیدا ھێناو و ئەوەندە خواردنمان لە لایین پێشکەشیان بکەین؟ ئوم سولەیم ووتی: خودا و پێغەمبەرەکی دەزانن. وەکو ئەو وایێت زانی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ئەم کارە بە ئەنقەست ئەنجامداو بۆئەوێ کەرامەت و رێزلێنانی دەرکەوت لە زۆربوون و بەبەرەکەت بوونی خواردن و ئەمیش لە نیشانە ی زیرەکی و ھۆشیاریەتی -پەرەزای خۆی لێبێت-، ئەبو تەلحە رۆیشت ھەتاوھە کو گەیشت بە پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم-؛ بۆیە لەگەڵ ئەبو تەلحەدا ھاتە ژوورەو و فەرموو: (خواردنە کە بھێنە)، ولە گێرانەو ھەبەدا: ئەبو تەلحە پێشوازی لێکرد ووتی: ئەی پێغەمبەری خودا جگە لە پارچە نانێک زیاتر ھێچی تێمان نییە کە ئوم سولەیم ئامادە کردوو، ولە گێرانەو ھەبەدا: ئەبو تەلحە ووتی: تەنھا پارچە نانێکە و ھەرەھا لەگەڵ چەند خورمایەک ھەرەوھە کو لە سەرەتای گێرانەو ھەبەدا ئوم سولەیم باسیکرد، ئەویش -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرموو: (خۆی گەرە بەرەکەتی تێدەکات)، ولە گێرانەو ھەبەدا: ئەبو تەلحە ووتی: ئەی پێغەمبەری خودا من ئەنەسم نارد تەنھا بۆئەوێ تۆ داوەت بکات و ئەوەندەمان نییە کە ئەو ھەموو خەڵکە تێر بکات کە من دەبینم، فەرموو: (پڕۆ ژوورەو خۆی گەرە بەرەکەت دەخاتە نێو ئەو خواردنە لە لاتە). کاتێک پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- چوو ژوورەو فەرموو: (ئەو خواردنە لە لاتە بھێنە ئەی ئوم سولەیم)؛ ئەویش نانەکی ھێنا، و پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمانی کرد بەوێ نانە کە پارچە پارچە بکڕیت، وپاشان ئوم سولەیم ھەندێک چەوری ئازەلی کرد بەسەریدا بۆئەوێ بێت بە نانەو، وپاشان پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ئەوەندە خۆی گەرە بھەوێت فەرموو بەسەر خواردنە کەدا: وانا نزای کرد بۆئەوێ خۆی گەرە بەرەکەت بکاتە نێو ئەو خواردنە کەمەو. ولە گێرانەو ھەبەدا: دەلێت: (ئەو - کوندەبەم- ھێنا کە چەرەبەکی تێدا بوو؛ پاشان -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرموو: (بسم اللہ اللھم أعْظِمْ فیہا البرکة) واتە: (بە ناوی خۆی گەرە؛ خۆی بەرەکەتی زۆر بێت)، پاشان فەرموو: (پروخسەت بە دە کەس)، ئەویش (ئەبو تەلحە) پروخسەتی پێیاندا و خواردیان ھەتاوھە کو تێر بوون و دەرچوون، پاشان فەرموو: (پروخسەت بە دە کەس)، ئەویش (ئەبو تەلحە) پروخسەتی پێیاندا ھەتاوھە کو ھەموویان خواردیان و تێر بوون، و خەڵکە کە ھەفتا بۆ ھەشتا کەس دەبوون. [متفق علیہ] ولە گێرانەو ھەبەدا: بەردەوام دە کەس دەھاتنە ژوورەو و دە کەس دەرەچوون ھەتاوھە کو هیچ یەکیەک نەما نەیتە ژوورەو، پاشان ئەوێ مابوو ھەو -لە خواردنە کە- کوێ کردو ھەو و وەکو خۆی کاتێک خواردیان -کەمی نەکردبوو- ولە گێرانەو ھەبەدا: دە کەس دە کەس لێیان دەخوارد، ھەتاوھە کو ھەشتا کەس لێیان خوارد، پاشان پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- خواردی لە پاش ئەو و خاوەن مائە کەش لێیان خوارد، و زیادەیشی لێ مایەو. ولە گێرانەو ھەبەدا: ئەوەندە مایەو بەشی دراوسێکانیان لێیدا.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

